

Sygn. akt I CSK 545/14

POSTANOWIENIE

Dnia 18 marca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wojciech Katner

w sprawie z powództwa H.[...] S.A. z siedzibą w W.

przeciwko Miastu W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 marca 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 23 stycznia 2014 r., sygn. akt VI ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) odmawia stronie pozwanej zasądzenia od strony powodowej kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 31 stycznia 2013 r. Sąd Okręgowy w W. zasądził od pozwanego m. W. na rzecz powódki H. [...] S.A. z siedzibą w W. kwotę 1.849.800 złotych wraz z odsetkami z tytułu należności za wykonanie robót oraz kwotę 1.522.575 złotych z odsetkami z tytułu wykonania robót dodatkowych i poniesionych kosztów, w pozostałej części oddalając powództwo w sprawie o zapłatę w wykonaniu umowy o budowę obiektu w W. - stacja metra [...] z torami odstawczymi. Podstawą prawną rozstrzygnięcia były art. 471 i art. 405 k.c.

W wyniku rozpoznania apelacji pozwanego Sąd Apelacyjny w [...] wyrokiem z dnia 23 stycznia 2014 r. zmienił wyrok Sądu pierwszej instancji i oddalił powództwo o zapłatę 1 849 800 złotych z odsetkami, a zasądzoną kwotę 1.522.575 złotych obniżył do kwoty 1.359.564 złotych z odsetkami, oddalił powództwo w pozostałej części i stosownie zmienił zasądzone kwoty kosztów postępowania. Zmiana zaskarżonego wyroku nastąpiła z uwzględnieniem odmiennej oceny prawnej stanu faktycznego ustalonego w sprawie, który to stan faktyczny z niewielką modyfikacją wskazaną w uzasadnieniu wyroku Sądu drugiej instancji Sąd ten zaakceptował, według ustaleń poczynionych przez Sąd Okręgowy. Odmierna ocena prawna dotyczyła zastosowania art. 484 § 2 k.c. odnośnie do miarkowania wysokości kary umownej oraz obliczenia kosztu dozbrojenia elementów torów odstawczych. W pozostałym zakresie wyrok Sądu pierwszej instancji, według Sądu Apelacyjnego odpowiadał prawu.

W skardze kasacyjnej strony powodowej dotyczącej tej części zaskarżonego wyroku, w której oddalone zostało powództwo o zapłatę 1.849.800 złotych, zarzucone zostało naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 328 § 2 k.p.c. przez brak wskazania w zaskarżonej części wyroku podstawy faktycznej i wyjaśnienia podstawy prawnej rozstrzygnięcia. Naruszenie przepisów prawa materialnego dotyczy art. 65 § 1 i 2 w związku z art. 56 i art. 353¹, art. 473 § 1 w związku z art. 56 i art. 353¹, art. 483 § 1 w związku z art. 471 oraz art. 471, a także art. 476 w związku z art. 471 k.c., w każdym wypadku ze względu na błędną wykładnię i w konsekwencji niezastosowanie, jak również art. 484 § 1 w związku z art. 471

k.c. przez błędną wykładnię. Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania z zasądzeniem kosztów postępowania.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną pozwany wniósł o nieprzyjmowanie skargi do rozpoznania, ewentualnie jej oddalenie z zasądzeniem kosztów postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga nie mogła zostać przyjęta do rozpoznania ze względu na niespełnienie przesłanek określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

We wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania skarżący odwołał się do art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., przedstawiając zagadnienie prawne do rozstrzygnięcia w postaci pytania, czy przyjęcie przez strony w umowie „opóźnienia” w wykonaniu zobowiązania niepieniężnego w miejsce „zwłoki” jako przesłanki powstania obowiązku zapłaty kary umownej zastrzeżonej na podstawie art. 483 § 1 k.c. odnosi ten skutek prawny, że dłużnik przejmuje odpowiedzialność za nieterminowe wykonanie umowy, również z powodu okoliczności za które na mocy ustawy nie ponosi odpowiedzialności, a zatem dochodzi do umownego rozszerzenia odpowiedzialności, czy też dla powstania obowiązku zapłaty kary umownej z powodu tych okoliczności konieczne jest ich wyraźne wskazanie zgodnie z art. 473 § 1 k.c., a nie tylko posłużenie się w umowie przesłanką opóźnienia, która oznacza według art. 476 k.c. uchybienie terminowi wykonania umowy z przyczyn, za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności.

W długim uzasadnieniu przedstawionego zagadnienia prawnego powód, przyznając, że ma ono „po części naturę terminologiczną” nie uzasadnił istotności tego zagadnienia wobec utrwalonych poglądów Sądu Najwyższego, co oznacza zagadnienie prawne według art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Widać starania i pracę pełnomocnika powoda dla wykazania, na czym to zagadnienie w ogóle polega. Jednak to jest niewystarczające, zwłaszcza że w orzecznictwie Sądu Najwyższego, co również skarżący przyznaje jest w wystarczający sposób dla potrzeb praktyki wyrażony pogląd o tożsamym znaczeniu, jak w pytaniu sformułowanym w niniejszej sprawie. Rzecz tylko w tym, że powód się z tym poglądem nie chce zgodzić. Nie ma natomiast rozsądnych przyczyn, które przemawiałyby za rewizją tego poglądu,

nie ma również wyrażonego w orzecznictwie zdania odmiennego, a więc nie można twierdzić, że są w orzecznictwie rozbieżności. Z argumentacji skarżącego nie da się wyczytać potrzeby ponownego analizowania tych samych kwestii, jeśli nie dostrzega się zasadności wyrażenia poglądu odmiennego. To zatem, że skarżący prezentuje odmienne zdanie niż orzecznictwo Sądu Najwyższego nie wystarcza do uznania, że ma się do czynienia z istotnym zagadnieniem prawnym, mającym w założeniu skarżącego służyć do wzruszenia prawomocnego orzeczenia sądowego wydanego w rozpoznawanej sprawie.

Z tych względów należało na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, odmawiając zasądzenia kosztów stronie pozwanej ze względu na wniesienie odpowiedzi na skargę kasacyjną po terminie (art. 398⁷ § 1 k.p.c.).

[l.n]